

Sygn. akt V KK 629/21

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2021 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie J. K. i R. H.

wniosku obrońców skazanych

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 10 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 31 października 2018 r., sygn. akt III K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wszyscy obrońcy skazanych (dwóch obrońców skazanego J. K. oraz obrońca skazanego R. H.) uzasadniali wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia wagą podniesionych zarzutów, a także trudną sytuacją rodzinną i osobistą skazanych. Trzeba zatem podnieść, że wnioski te nie zasługiwały na uwzględnienie. Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej, już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania jej słuszności, bądź też, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i

w zasadzie nieodwracalne skutki (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

Rozpoznając przedmiotowe wnioski wskazać należy, że nie zawierają one argumentacji, która przekonywałaby o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. w kontekście wymogów określających możliwości zastosowania wstrzymania wykonania orzeczenia. Powołanie się na treść zarzutów nie może być uznane za wystarczające – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka istnieje podstawa do odstąpienia od domniemania trafności ocen i ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego wyroku już na etapie rozpoznawania niniejszych wniosków. Należy podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, iż art. 532 § 1 k.p.k. stwarza możliwość wstrzymania wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wtedy tylko, kiedy istnieją podstawy do stwierdzenia tak oczywistego i rażącego naruszenia prawa, że uzasadnia to wniosek, iż prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji jest szczególnie wysokie. Pozwala to wówczas - wyjątkowo - odstąpić od racji respektowania domniemania trafności ocen i ustaleń, przyjętych za podstawę prawomocnego orzeczenia (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 2004 r., V KK 199/04, OSNwSK 2004, Nr 1, poz. 1253*). Tego rodzaju sytuacja nie zachodzi w niniejszej sprawie.

Podniesienie przez obrońców przesłanki w postaci trudnej sytuacji rodzinnej i osobistej skazanych nie uzasadnia też wstrzymania wykonania orzeczenia. W pierwszej kolejności te okoliczności winny być przedmiotem postępowania o odroczenie wykonania kary bądź przerwy w jej odbywaniu, w razie osadzenia w zakładzie karnym.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

